

[Voigt]

hjælpe noget, at vi bliver ved med den blødsødenhed, som fru Lilli Gyldenkilde giver udtryk for: det er da synd for de arbejdsløse, at de skal bestille noget. Vi siger tværtimod, at de arbejdsløse skal have et stykke meningsfyldt arbejde, og det kan være lige så meningsfyldt at stå og pudse vinduer, som det kan være at grave en grøft.

Vi må tage afstand fra, at man kalder vores forslag for indførelse af et slavemarked. Jeg havde faktisk troet, at det var blevet påtalt, for det har intet med det at gøre. Det er et seriøst og vægtigt bidrag til løsning af det store problem, som fru Lilli Gyldenkilde sagde vi nu rejser hjem fra, nemlig 250.000 arbejdsløse. Hvis man havde medvirket til at gennemføre det forslag, vi havde fremsat, så havde vi ikke haft de mange arbejdsløse i dag. Så havde vi fået nogle hænder beskæftiget. Så havde vi ikke haft så mange mennesker til at gå og forsumpe i ledigheden. Vi havde givet dem et indhold i tilværelsen. Derfor synes jeg, at det er urimeligt, at fru Lilli Gyldenkilde beskylder os for at indføre et slavemarked, når vi taler om eksklusivaftaler.

Hvis vi ikke havde haft de eksklusivaftaler, kunne vi have undgået, at en masse mennesker var blevet afskediget, fordi de ikke vil støtte den politiske ideologi, som fru Lilli Gyldenkilde mener skal herske her i landet.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Holm (V):

Så fik vi også fra hr. Arne Melchior bemærkningen om, at det ikke mere er sagen, det drejer sig om. Vi har før hørt den fra hr. Niels Helveg Petersen. Vi hørte den vist også, så vidt jeg husker, fra fru Lilli Gyldenkilde.

Det, det drejer sig om med forespørgslen og med den dagsorden, der er foreslået, er netop sagen. Vi erkender, at lovforslaget faldt ved tredjebehandlingen, fordi de radikale altså ikke ville stemme for det. De ville ikke stemme for det forslag, vi har udarbejdet, og som er blevet gennemarbejdet i arbejdsmarkedsudvalget. Nu vil vi så godt have en konstatering af, at vi i næste samling kan få et lovforslag fremsat her på de konditioner, der tilsyneladende skal til for at skaffe et flertal for lovforslaget. Og så ser vi det, man vel kan kalde parlamentarisk slalomkør-

sel: det ene forslag vil det radikale venstre ikke være med til, og så ser vi nu, at centrum-demokraterne ikke vil stemme for dagsordenen, fordi man ikke kan pålægge en regering at gøre noget. Ja men hvad gjorde vi i efteråret i forbindelse med forespørgslen om tjenestemandsstrejkerne? Da pålagde vi regeringen at udarbejde lovforslag. Det er vel et af parlamentarismens formål, at når der er et flertal i folketinget, så må regeringen rette sig efter det flertal, eller også må den gå af, og det er regeringens valg, om den vil gøre det arbejde, folketinget pålægger den.

Derfor må jeg sige til hr. Arne Melchior, at det var en fantastisk udtalelse, at det her næsten er en naragtig fremgangsmåde. Jeg synes næsten, det er en naragtig fremgangsmåde, man udviser fra de to partier, som traditionelt støtter regeringen, at man på denne måde siksakker ud og ind, sådan at vi undgår at konstatere det, der er sagen, nemlig at man ikke vil vedtage det, det drejer sig om: at sikre den enkelte borgers frie ret til selv at vælge, om man vil være medlem af en organisation eller ikke.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Til arbejdsministeren er mit svar et ja. Han har da ganske ret i, at dagsordenen introducerer i hvert fald en ny formulering, som viser, at sagen ikke er godt forberedt af dem, der har foreslået dagsordenen.

Til hr. Mølgaard vil jeg gerne sige, at presset havde vi jo i eftermiddags. Presset bestod i, at der var 81 mandater – eller i hvert fald partier, der tilsammen repræsenterer 81 mandater – der stemte for lovforslaget, samt at der var et parti yderligere med 10 mandater, som har meddelt, at de vil rejse sagen i begyndelsen af næste samling. Det er i alt 91 mandater, og det pres må være tilstrækkeligt og kan ikke begrunde nogen forespørgselsdebat senere på dagen eller senere på ugen.

Jeg vil gerne sige til fru Grethe Fenger Møller, at selvfølgelig kan dagsordener bruges i politisk øjemed. De kan vel kun bruges i politisk øjemed, det er da klart, men det betyder vel ikke, at man skal stemme for enhver dagsorden, der foreslås. Hr. Brusvangs dagsorden for et par år siden på sidste dag af den pågældende samling drejede sig ikke om et forhold, hvor et lovforslag just var ble-